

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร
มานพ ศรีเทียม¹, ศุภรดา สุขประเสริฐ¹ และ อมรา ศรีแก้ว¹

DEVELOPING THAI READING AND WRITING SKILLS USING ACADEMIC CAMP
ACTIVITIES FOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENT. CASE STUDY:
BAN CHAIYAPHUM SCHOOL, KAMPHAENGPHET PROVINCE
MANOP SRITIEM¹, SUPARADA SUKPRASERT¹ AND AMARA SRIKAEW¹

Received: March 12, 2020

Revised: August 25, 2020

Accepted: November 30, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ และเพื่อประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 66 คน โดยเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test Dependent และการประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$)

คำสำคัญ : ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน, กิจกรรมค่ายวิชาการ

¹อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Abstract

This paper presents the development of Thai reading and writing skills using academic camp activities For elementary school students at Ban Chaiyaphum School Kamphaeng Phet Province. The purpose was to compare students' Thai language reading and writing skills achievements before and after using the academic camp activities and to assess students' satisfaction with the organizing of the academic camp activities. The sample population consisted of 66 grade 4-6 students at Ban Chaiyaphum school, Kamphaeng Phet Province selected using purposive sampling technique. The research instruments included Thai reading and writing skills test and a satisfaction assessment form. The statistics used for comparing students' achievements in Thai reading and writing skills were t-test Dependent and students' satisfaction towards the academic camp activities was analysed using mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.)

The research results revealed that students' reading and writing skills after using using the academic camp activities were significantly higher than before at .05 level and students' satisfaction towards the academic camp activities was at the highest level ($\bar{x} = 4.63$)

Keywords: reading skills, writing skills, academic camp activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 37) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงร่วมการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ความตอนหนึ่งว่า

“ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองจึงต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้อง

พยายามหาทางที่จะต้องสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคงเราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...” (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542 หน้า 5)

โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับในแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ข้อ 92 กำหนดให้อุดมศึกษาควรแบ่งเวลาของตนเองให้การสนับสนุนการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่ด้วยกลไกสำคัญต่าง ๆ เช่น การอบรมยกระดับครู การผลิตสื่อการสอนสมัยใหม่ การจัดค่ายวิชาการอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง (กฤษณะพงศ์ กิตติกร. 2552: 66) และสืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันได้มุ่งพัฒนาประเทศชาติให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยเฉพาะด้านการอุดมศึกษาที่รัฐบาลให้ความสำคัญในการส่งเสริมบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ทั่วประเทศทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้แก่สถานศึกษาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปลูกฝังคุณธรรม การสร้างวินัย ความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ การมีจิตสาธารณะ ความตระหนักถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ฯลฯ โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

อีกทั้ง แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งจากเป้าหมายกิจกรรมที่โครงการฯ กำหนด 6 ยุทธศาสตร์ คือ 1) พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 2) ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 3) ผลิตและพัฒนากำลังคนและงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ 4) ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 5) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และ 6) พัฒนาการบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนให้น่าประเทศสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่ง เป้าหมายมีหนึ่งเป้าหมายที่ความสอดคล้องกับความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้รับผิดชอบโครงการ ได้แก่ เป้าหมายยกระดับความรู้ภาษาไทย

ทั้งนี้ คณะครุศาสตร์ คณะที่มีปรัชญาว่า “ครูดีสร้างคน คนดีสร้างชาติ ครูศาสตร์สร้างครูดี” และวิสัยทัศน์ที่ว่า “คณะครุศาสตร์เป็นผู้นำในการประยุกต์ศาสตร์พระราชามาใช้ในการผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพระดับสากล” ด้วยเหตุนี้ คณะครุศาสตร์จึงได้จัดคิดโครงการการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยใช้กระบวนการ PLC ขึ้น ซึ่งโครงการนี้จะมีกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้แก่ นักเรียนระดับการศึกษาขั้นประถมศึกษา ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีความสำคัญต่อแวดวงการศึกษาขั้นพื้นฐานมาก เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียนในทุกระดับชั้น เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในรายวิชาอื่นได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง เป็นทักษะที่จะส่งผลให้การสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (NT) แบบสอบถามทางการศึกษาแห่งชาติพื้นฐาน (O-net) และขั้นสูง (A-net) มีผลการทดสอบที่สูงขึ้น

แต่ทั้งนี้ รายวิชาภาษาไทยมักจะไม่ได้ได้รับสนใจจากผู้เรียนมากนัก เพราะมีเนื้อหาที่มาก และยากจึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญ ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมนี้จึงได้นำรูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการมาใช้ในการจัดทำโครงการ เพื่อให้การทำกิจกรรมมีความน่าสนใจ และนักเรียนได้เรียนรู้

ภาษาไทยในรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิม เพราะกิจกรรมค่ายวิชาการถือเป็นกิจกรรมรูปแบบ Active Learning อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ หรือลงมือทำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งผู้สอนมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งกิจกรรมค่ายวิชาการที่เป็นรูปแบบหนึ่งของ Active Learning เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจและได้กล่าวถึงไว้หลากหลาย เช่น Active Learning ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ ทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ บทบาทที่สำคัญของผู้เรียนคงมิใช่การนั่งฟังนิ่ง ๆ จดบันทึกคำบรรยาย ท่องจำและตอบคำถามเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสที่จะแสดงออกบ้าง เช่น การพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เรียน การได้ประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนควรมีโอกาสที่ได้มีส่วนร่วมโดยตรงในกิจกรรมการเรียนรู้ของตน (พนมพร เผ่าเจริญ, 2551, หน้า 10) ซึ่งกิจกรรมค่ายวิชาการที่นำมาใช้ในการจัดทำโครงการนี้จะเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ ซึ่งจะมีการจัดการเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนปฏิบัติ ประเภทการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) (ทิตินา แชนมณี, 2543, หน้า 81-85) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเทคนิคการมีส่วนร่วม กระบวนการ Participation Action Research(PAR) เข้ามาบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล (จิตาพัชญ์ ไชยสิทธิ์) โดยจะจัดกิจกรรมเกมเกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อช่วยเร้าความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น อีกทั้งยังสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการอ่านและเขียนภาษาไทย จนส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและเขียนมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมค่ายวิชาการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.51

ขอบเขตการวิจัย

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมค่ายวิชาการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ความพึงพอใจต่อการ
จัดกิจกรรมค่ายวิชาการ

ด้านระยะเวลา

วันที่ 27 – 28 มกราคม 2563

วันที่ 3 - 4 กุมภาพันธ์ 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านชัยภูมิ
จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 66 คน โดยเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling)

เครื่องมือวิจัย

1. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

2. แบบประเมินความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนบ้านชัยภูมิ ขอความอนุเคราะห์ใน

การทดลอง

2. ชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้

3. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา

4. ดำเนินการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5. ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ เป็นเวลา 4 วัน วันละ 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นฐาน วันละ

5 ฐาน

6. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมค่ายวิชาการ จึงทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำไปใช้ในการ
ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเก็บข้อมูลความพึงพอใจต่อการจัด
กิจกรรมค่ายวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลัง
เรียน (t-test for dependent samples) โดยใช้สูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า
201)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติ
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปแปลผลกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น กำหนดตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 161) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังใช้กิจกรรมค่ายวิชาการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	d	S.D. _d	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	7.56	3.22	1.34	3.23	3.18 *	0.0022
หลังเรียน	9.09	4.13				

จากตารางที่ 1 นักเรียนจำนวน 66 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) เท่ากับ 7.56 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.80 และหลังจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.09 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.45 และการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (t-test) อยู่ที่ 3.18 จากการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อค่ายวิชาการ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อการจัด
กิจกรรมค่ายวิชาการ

รายการ	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)	S.D.	ค่าแปล
ด้านความพึงพอใจ			
1. กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงานโครงการ			
1.1 ดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็น	4.39	0.93	มาก
ขั้นตอน			
1.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความ	4.38	0.82	มาก
เหมาะสม			
1.3 วิทยากรอธิบายให้ความรู้ได้ชัดเจน	4.52	0.77	มากที่สุด
1.4 เอกสารประกอบมีความถูกต้อง	4.59	0.68	มากที่สุด
ชัดเจน			
1.5 กิจกรรมนันทนาการสนุกสนาน	4.74	0.62	มากที่สุด
2. สิ่งอำนวยความสะดวก	4.48	0.85	มาก
2.1 เอกสารประกอบการอบรมมีความ			
เหมาะสม			
2.2 สื่อการสอน/การอบรมมีความ	4.64	0.72	มากที่สุด
เหมาะสม			
2.3 อาหารและเครื่องดื่มมีความ	4.71	0.65	มากที่สุด
เหมาะสม เพียงพอ			
ด้านความรู้ความเข้าใจ			
1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน	4.67	0.71	มากที่สุด
จับใจความสำคัญ			
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรา	4.67	0.62	มากที่สุด
ตัวสะกด			
3. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ	4.64	0.82	มากที่สุด
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์			
4. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน	4.68	0.68	มากที่สุด
คำ-เขียนคำ			
5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำราชา	4.73	0.60	มากที่สุด
ศัพท์			

รายการ	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)	S.D.	ค่าแปล
ด้านการนำความรู้ไปใช้			
1. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียน วิชาภาษาไทยได้	4.86	0.35	มากที่สุด
2. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปทำข้อสอบ ในวิชาภาษาไทยได้	4.71	0.55	มากที่สุด
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ได้	4.70	0.63	มากที่สุด
รวม	4.63	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลจากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจด้านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.86$) รองลงมาเป็นด้านกิจกรรมนันทนาการสนุกสนาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$) รองลงมาเป็นด้านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$) รองลงมาเป็นด้านอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม เพียงพอ และด้านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปทำข้อสอบในวิชาภาษาไทยได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$) รองลงมาเป็นด้านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$) รองลงมาเป็นด้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านคำ-เขียนคำ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$) รองลงมาเป็นด้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ และด้านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$) รองลงมาเป็นด้านสื่อการสอน/การอบรมมีความเหมาะสม และด้านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$) รองลงมาเป็นด้านเอกสารประกอบมีความถูกต้อง ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$) รองลงมาเป็นด้านวิทยากรอธิบายให้ความรู้ได้ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) รองลงมาเป็นด้านเอกสารประกอบการอบรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) รองลงมาเป็นด้านดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.39$) และสุดท้ายด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากค่ายวิชาการที่จัดกิจกรรมเป็นฐาน แต่ละฐานมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมของฐานทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ รู้สึกสนุกสนานกับรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการนั่งฟังบรรยายในชั้นเรียน เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้ง นักศึกษาที่จัดกิจกรรมค่ายอยู่ในช่วงวัยที่ไม่แตกต่างจากนักเรียนมากนัก จึงส่งผลให้การเรียนรู้มีบรรยากาศที่เป็นกันเองแบบพี่สอนน้อง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมค่ายวิชาการหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ฟาริดา กิตติวิโรจน์ และคณะ (2560) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนโดยรวมและรายฐานการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนและสอดคล้องกับ งานวิจัยของดารุณีย์ สวัสดิ์โชติดี, ศิริรัตน์ อินทรเกษม และพะยอม สีนุศิริ (2557) ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้หลังเข้าร่วมโครงการบูรณาการบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ความรู้ อยู่ในระดับดีมาก

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านชัยภูมิ จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจด้านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยได้ เป็นด้านที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.86$) ทั้งนี้ เนื่องจากกิจกรรมค่ายวิชาการในครั้งนี้ ได้วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา แล้วนำเนื้อหาจัดทำเป็นกิจกรรมของแต่ละฐาน โดยแต่ละฐานจะมีการให้ความรู้ มีกิจกรรมเกม และกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมค่ายวิชาการนี้จึงสามารถนำไปใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยได้

นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น เพราะนักศึกษาและนักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เนื่องจากวัยที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้กิจกรรมนี้มีลักษณะเป็นแบบพี่สอนน้อง โดยให้ความรู้ผ่านกิจกรรมฐานในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เกม การตอบคำถาม ใบงาน แบบทดสอบ และมีของรางวัลเมื่อทำกิจกรรมหรือตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน ซึ่งความสนุกสนานของกิจกรรมค่ายวิชาการก็ส่งผลให้นักเรียนมีความอยากเรียนรู้ และทำให้เรียนรู้ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงทำให้พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ฟาริดา กิตติวิโรจน์ และคณะ (2560) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการบริการวิชาการค่ายภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการพูด และการฟังของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
2. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการใช้กิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบจิกซอว์ การสอนด้วยรูปแบบซิปปา เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนว่าวิธีใดส่งผลต่อ ความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีกว่ากัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณพงศ์ กีรติกร. (2552). **วิกฤติ กระบวนทัศน์ มโนทัศน์ เพื่อการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์. (2517). **ชุมนุมภาษาไทย : การเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำรัสเรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทย**. พระนคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารุณีย์ สวัสดิ์โชติดี, ศิริรัตน์ อินทรเกษม และพะยอม สีนุศิริ. (2557). “ผลของโครงการบูรณาการบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ความรู้และความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม”. ใน **วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข**, ปีที่ 24(3), หน้า 51-65.
- ทิศนา แชนมณี. (2543). **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พาริตา กิตติวิโรจน์ และคณะ. (2560, มกราคม-มิถุนายน). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการบริการวิชาการ ค่ายภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส”. ใน **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. ปีที่ 4 (1), หน้า 15-26.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

